

1

De hut van Kaat

Kaat loopt over het duinpad bij haar huis. Ze heeft haar rode laarsjes aan en haar lievelingstrui met strepen. Ze heeft ook een dolk van hout, die haar vader Gijs voor haar heeft gemaakt.

Hij maakt wel vaker dingen van het hout dat hij vindt op het strand. Hij is vaak bij de zee, net als Kaat.

Als het mooi weer is, springt ze in de golven. En na een storm zoekt ze naar spullen in het zand. Ze vindt vaak de gekste dingen, zoals schoenen, en een oude zwemboei of een haaiantand. Maar ze vindt ook weleens stukken net, of een touw.

‘Waf! Waf-waf!’ De hond van Kaat rent blaffend weg door de duinen.

‘Ko, kom terug!’ roept Kaat streng. ‘Je weet best dat ik het niet leuk vind als je achter konijnen aan zit. Laat ze toch met rust!’

Maar Ko luistert niet en Kaat rent achter hem aan.

Verderop komen ze Gijs tegen, met een grote kar vol hout en andere spullen.

Hijgend blijft Kaat staan. 'Hoi pap. Zo! Jij hebt veel gevonden!'

'Ja, mijn lieve Kaatje. Het heeft flink gewaaid vannacht,' zegt Gijs. 'Daarom was ik al vroeg op het strand om naar aangespoeld hout te zoeken. Maar ik kwam ook veel plastic troep tegen en dat is minder leuk. Kom je mee naar huis?'

'Nee, ik ga nog even naar mijn hut,' zegt Kaat.

Haar hut is een oude boot, die een paar weken geleden aanspoelde op het strand. Gijs trok de boot het duin op, legde hem op zijn kop en zette er een paar dikke takken en planken onder.

En zo kreeg Kaat haar hut. De mooiste hut die er bestaat, vindt ze.

Ze bewaart er allerlei spullen: een verrekijker, een schepnet. En natuurlijk een schatkist. Kaat heeft ook een boek met piratenverhalen. Haar vader las het al vaak voor en nu kijkt Kaat zelf graag in het boek. Dan droomt ze ervan dat ze een piraat is...

'Waf-waf!' Ko komt er weer aan en gaat met Kaat mee naar de hut.

'Hé Ko, zullen we samen avonturen gaan beleven?' stelt Kaat voor. 'Dan ben ik een piraat en jij bent mijn piratenhond.'

Ko houdt zijn kopje schuin. Hij lijkt het een uitstekend idee te vinden.

'Oké, daar gaan we dan!' roept Kaat. Ze pakt haar verrekijker, klimt op de omgekeerde boot en tuurt naar de zee. Komt er soms een piratenschip aan, dat wel een piraat met hond kan gebruiken?

Dat zou zomaar kunnen, want in de verte vaart een schip met grote zeilen.

'Joo-hoo!' roept Kaat. 'Joo-hoo!!' Ze zwaait vervaarlijk met haar dolk.

'Woo-hoof! Woo-hoof!' blaft Ko. Hij staat naast haar en doet haar na.

'Piraten, horen jullie ons? Wij zijn Kaat en Ko en wij willen met jullie mee!' roept Kaat zo hard ze kan.

‘Woo-hoof! Woo-hoof!’ blaft Ko weer.

Als het schip doorvaart, kijkt Kaat haar hond teleurgesteld aan: ‘Jammer. Ik geloof dat ze ons niet hoorden. Nou, dan ga ik wel wat anders doen.’

Ze haalt haar schatkist tevoorschijn. Er zitten al veel schatten in: oude munten, een ring, een paar kralen. En de haaientand die ze pas geleden op het strand vond.

Kaat is zuinig op haar schatten.

Net als op de ketting met schelpen, die ze gisteren zelf heeft gemaakt. Nou ja, bijna zelf, tenminste. Gijs heeft geholpen door met een priem gaatjes in de schelpen te prikken. Anders kon er geen draad doorheen.

Met de ketting om loopt Kaat heen en weer voor haar hut. ‘Kijk, Ko. Nu heb ik een dolk, een verrekijker en ook een speciale ketting. Wat vind je ervan?’

Maar Ko graaft een kuil en kijkt niet op.

‘Ko, ik vraag wat,’ moppert Kaat. ‘Wat vind je dat ik nog mis?’

Als haar hond door blijft graven, geeft ze zelf maar het antwoord: ‘Ik mis nog een piratenvlag en ik ga nú vragen of pap die voor me maakt.’ Kaat rent naar de schuur waar Gijs meestal aan het werk is.

Vandaag is hij ook weer druk bezig. Hij maakt een schilderij van stukjes aangespoeld hout. Gijs heeft al meer kunstwerken van hout gemaakt en Kaat vindt ze meestal mooi. Laatst heeft hij een beeld met een grote neus gemaakt en dat vond ze een beetje gek.

‘Pap, help je me?’ vraagt ze. ‘Ik wil graag een vlag bij mijn hut.’

Gijs legt zijn hamer neer. ‘Geen probleem. Die kunnen we samen wel maken. Zoek jij een sterke tak, dan pak ik een lap.’

Een tak heeft Kaat gauw gevonden. Ko vindt zo vaak takken in de duinen en die laat hij altijd slingeren rond het huis. Gijs haalt een zwarte lap uit een la en timmert die handig aan de tak. Ook pakt hij witte verf en een kwast.

‘Wat moet er op die vlag komen?’ vraagt hij. ‘Je weet het: het hoeft geen doodshoofd te zijn met gekruiste boten. Dat maakt iedereen al. Het is veel leuker als je zelf iets verzint.’ Kaat denkt na. Wat zou bij haar passen? Ja, ze weet al iets! Ze pakt de kwast van Gijs aan en begint te verven.

‘Zo, dat is een mooie zeester,’ zegt Gijs als ze klaar is. ‘Dat heb je knap gedaan, mijn lieve Kaatje.’

Kaat knikt tevreden en loopt stoer rond met de vlag. ‘Opgepast allemaal! Hier is Kaat Piraat.’

‘Wacht,’ zegt Gijs en hij bindt nog snel een smalle doek om Kaats middel. ‘Deze heb je ook nodig. Stop daar je dolk maar achter.’

Dat doet Kaat.

‘Kijk nou toch! Er woont opeens een echte piraat bij me in huis,’ zegt Gijs met een knipoog.

2

*

Bink

De hele ochtend speelt Kaat bij haar hut. Haar zelfgemaakte vlag heeft ze stevig in het zand gezet en die wappert zacht in de wind.

Net als ze trek krijgt en naar huis wil gaan, komt Gijs eraan.

‘Pap, wat ga je doen?’ vraagt Kaat.

‘We gaan picknicken!’ roept Gijs vrolijk. Hij heeft een mand met broodjes en drinken bij zich.

‘Yes! Ik hou van picknicken!’ zegt Kaat blij.

Samen met Gijs spreidt ze een grote gekleurde deken uit over het zand.

